

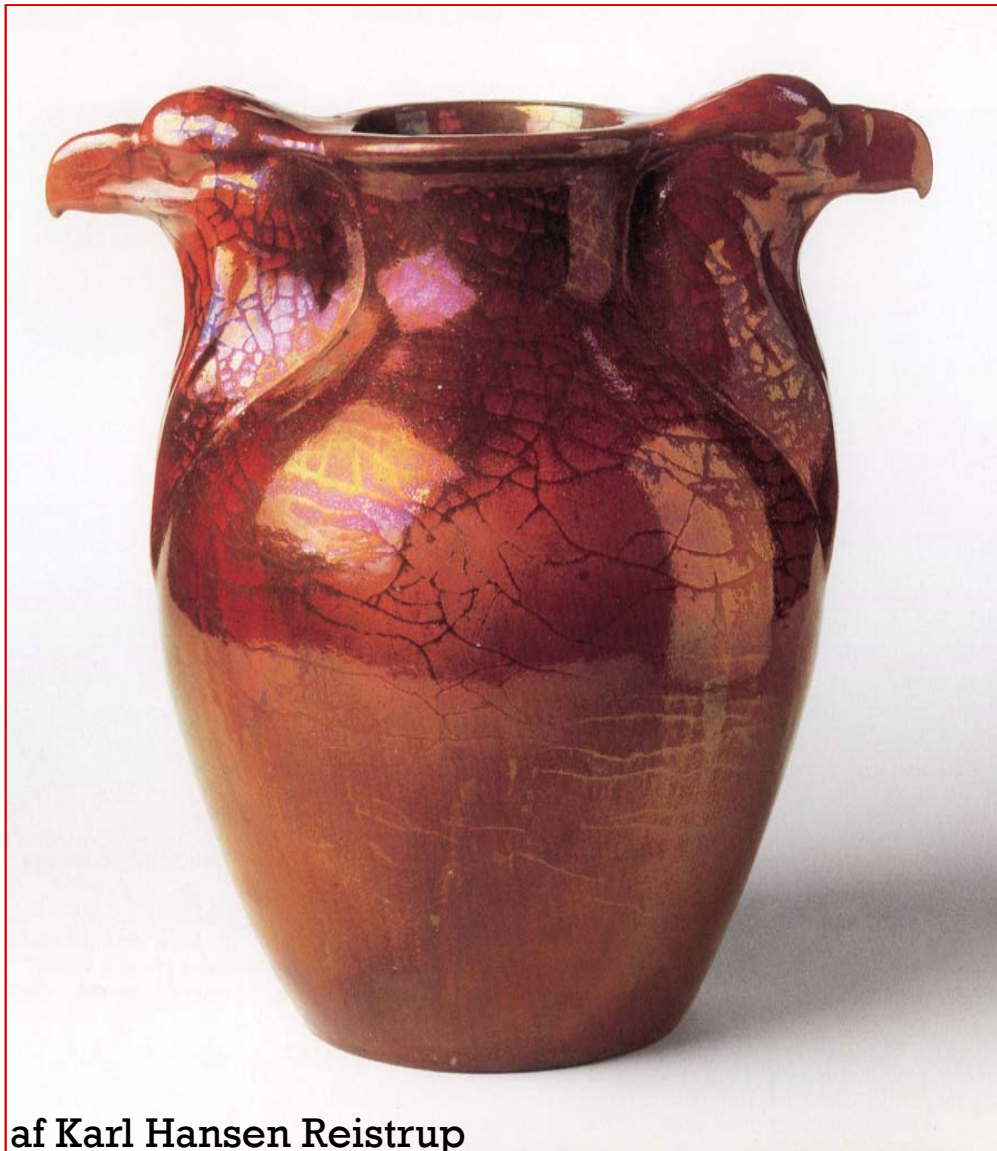

Løssalg: 52,50 kr.

Tema: Japansk Keramik side 5-8

DANSKE POTTEMAGERE

Medlemsblad for Dansk Pottemagerforening af 1894

Ørnevase af Karl Hansen Reistrup

Nr. 15
februar 2007

www.danskepottemagere.dk

INDHOLDSFORTEGNELSE

Kære medlemmer	side 2
Det faglige hjørne	side 2
Boganmeldelse	side 2
Hjemmesiden	side 4
Japansk keramik	side 5
Danmark og Japan	side 6
Kähler er blevet solgt	side 8
Portræt af nyt medlem	side 9
Generalforsamling 2007	side 10
Grimmerhus	side 10
Markedskalender	side 11
Annoncer	side 12

Tema om japansk keramik side 5-8

DEADLINE

Sidste frist for indsendelse af artikler, læserbreve, annoncer, kommentarer, ris og ros er:

1. MAJ 2007

Næste udgave af Danske Pottemagere udkommer i juni 2007

MUSEUMS-SPØRGSMÅL

Jeg bladrede for nylig i en stor og flot bog om Islams kunst og kultur. Bogen var baseret på Davids samlingen i København, der åbenbart er et skatkammer udi kunstgenstande fra hele verdens muslimske områder.

Men jeg blev forvirret over mange af deres billedtekster til de keramiske genstande. Ud over at de konsekvent betegnede lertøj for 'lergods' brugte de begrebet 'frittegods' for genstande der for mit øje enten var lavet af fajance eller stentøj. Er der nogen der kan finde ud af hvor museumsfolkene mon har dette ord fra?

Desuden betegnede de næsten alle penseldekorationer for lustremaleri, både dem der lå under, i og ovenpå glasuren. Kan det passe?

Ansvarshavende redaktør:
Meike Diederichsen
Malling Bjergevej 66
8340 Malling
info@meikeskeramik.dk
Tlf: 86 93 30 78

KÆRE MEDLEMMER

Så er det igen tid til at tilmelde sig foreningens generalforsamling. Det er bestyrelsens opgave at gøre denne årlige begivenhed så attraktiv som muligt, så flest mulige medlemmer har lyst til at deltage. Derfor bruger vi også vores møder på at evaluere tidligere arrangementer og vurdere hvad medlemskaren kunne tænkes at have lyst til eller behov for. Noget af det vi snakkede om var, at vi i de sidste år måske har fokuseret mere på alt det der lå uden om selve generalforsamlingen, så mødet med årsberetning, valg og godkendelse af regnskab blev reduceret til en kort formalitet, en parentes der hurtigt skulle overstås, så man kunne komme til at koncentrere sig om det kollegiale samvær, udflugten eller udstillingen.

Sidste års generalforsamling blev således næsten jappet igennem, og vi fornemmede bagefter en gryende utilfredshed med at vi ikke havde givet os bedre tid. Især nu hvor vi har fået en række nye medlemmer, og hvor der desværre også er nogle af de gamle medlemmer der har vendt faget ryggen og meldt sig ud, har vi behov for at diskutere visioner og mål for vores fælles forening. Hvorfor mødes vi? Hvad kan vi bruge hinanden til? Hvad kan foreningen udrette? Hvad er vi fælles om? Hvordan vil vi præsentere os for offentligheden?

Bestyrelsen håber at kunne lave et generalforsamlingsmøde i år, hvor vores arbejde bliver mere synligt, og hvor medlemmerne i høj grad selv kommer til orde. Samtidig ved vi også, som de håndværkere vi er, at mange medlemmer måske har mere lyst til at udtrykke sig i handling end i ord. Derfor syntes vi det var en god ide netop i år at henlægge vores arrangement til Guldagergaard, hvor vi regner med at vores faglighed kan blive udfordret på et meget håndgribeligt plan. Læs mere om hele arrangementet på side 4 og side 10. I øvrigt ser vi frem til at bo på Hotel Vilcon igen, for vi husker det som et rigtig godt sted. Desværre er deres priser steget siden vi var der sidst, men vi håber til gengæld at standarden holder.

God fornøjelse med bladet!
Meike Diederichsen.

DET FAGLIGE HJØRNE

På efterårets udflugt så vi en smart anordning til glaseringen: hos Rüdiger Stock havde man lavet en bordplade omkring håndvasken hvori der var savet huller til glasurspande. Den gør det nemt at placere skiftende glasurspande i en passende arbejds højde og i nærheden af vasken.

Den specialfremstillede bordplade til glasugspande

Desuden viste Rüdiger os en bestemt slags ultratynde og lette ovnplader, som han er varm fortaler for. Fordelen ved disse plader er, at de ikke er så tunge at bakse med, men først og fremmest at man får plads til et helt lag mere vare i hver brænding, hvilket gør dem meget økonomiske. Til gengæld er prisen også pebret. Vi har før omtalt pladerne i Danske Pottemagere (blad nr. 4), men her kommer leverandøren en gang til:
www.haldenwanger.de

BOGANMELDELSE

Keramiker og forfatter Peder Rasmussen, der allerede i 2004 gjorde sig bemærket med sin store bog 'Kählers værk', har skrevet endnu en fremragende bog, denne gang om en af de mange kunstnere der var tilknyttet Kählers værksted i Næstved - Karl Hansen Reistrup.

Fad med fiskemotiv i relief

Lertøj med begittedekoration, diam. 33 cm.

Karl Hansen Reistrup (1863-1929) blev ikke på samme måde kendt og berømt som fx kollegaerne Thorvald Bindesbøll eller L.A. Ring, der også virkede på Kählers værksted, men var til gengæld meget mere produktiv end dem, har altså efterladt sig mange flere værker. Det var i årene fra 1888-1910 at han var mest produktiv på det keramiske felt og inden for udsmykninger på bygningsværker, mens han i årene bagefter mest virkede som illustratør. Netop det sidstnævnte har til gengæld præget hans omdømme i eftertiden, hvor han blev stemplet som trivial og som ophavsmand til masseproduceret kitsch.

Skål med figur af en odde og malede fisk, o. 1900. Lertøj med lustremalet dekoration. H. 20cm, B. 38cm.

Reistrup virkede inden for en æstetisk tradition der kun havde en kort levetid. Det var en periode hvor man var påvirket af nationalromantikens dyrkelse af det nordiske, og målet var at opnå en særlig nordisk kunst og arkitektur, der blandede elementer fra den italienske renæssance med vikingetidens, altså vor egen oldtids. Man kalder periodens stil for skønvirke, og den har paralleller i det franske Art nouveau og det tyske Jugendstil. Det kendteste eksempel på denne stil er måske Københavns Rådhus fra 1905, tegnet af Martin Nyrop, men det var arkitekten Hack Kampmann (1856-1920) der blev den mest fremtrædende og produktive arkitekt for perioden. Netop med Kampmann havde Reistrup et meget frugtbart samarbejde. Allerede i 1920'erne dukkede der dog en kraftfuld, ny strømning op i arkitektur og kunsthåndværk, nemlig funktionalismen, og den gjorde eftertrykkeligt op med skønvirkestilens ornamentik og overdådige udsmykninger, hvilket satte perioden i en skammekrog, som den først for nylig er begyndt at komme ud af.

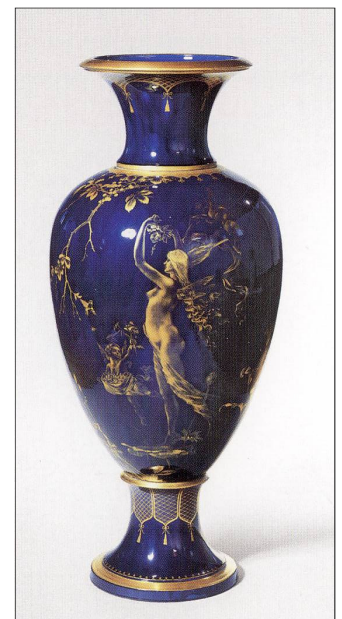
Peder Rasmussen koncentrerer sig i sin Reistrup-bog om kunstnerens keramiske arbejder og hans udsmykninger, og derfor synes jeg at bogen er særlig interessant og inspirerende at læse for pottemagere. Gang på gang bliver der gjort opmærksom på Reistrups høje prioritering af det håndværksmæssige, og læseren indvies også i de mere tekniske og fagspecifikke detaljer i hans værker.

Relief i lertøj, 1894, dek. med begitning og glasur 35x52cm.

For eksempel understreger Peder Rasmussen hvilke krav det stiller for håndværkeren at tilvirke en vægfrise, hvis farver opnås ved en kombination af forskellige begitninger og farvede lertøjsglasurer, idet farverne fremstår stort set ens inden de bliver brændt. Alligevel opnåede Reistrup fantastiske resultater på dette område. Der gøres i bogen også rede for den langsommelige proces med at udvikle glasurer, her især Kählers berømte kobberlustre (se billedet på forsiden).

Ellers er bogen først og fremmest en minutiøs gennemgang af Hansen Reistrups enkelte arbejder. De sættes ind i deres historiske sammenhæng og krydres med et væld af detaljer fra tilblivelsesprocessen. Det er helt utrolig, hvor produktiv Hansen Reistrup har været, men mindst lige så utrolig, hvor meget Peder Rasmussen kan fortælle om ham. Der er til mange timers læsning!

Den berømte forårsvase fra 1888

Bogens billedside er fuldt på højde med teksten. Foruden sort-hvide billeder fra kunstnerens samtid, som er blevet fundet i landets arkiver, er der smukke, skarpe og klare farvefotografier, taget til lejligheden, af alt fra bygninger over interiør til enkelte genstande i keramik. At bladre bogen igennem er en udsøgt fornøjelse. Ved flere af illustrationerne kan man oven i købet følge værkernes udvikling fra skitse til færdigt produkt. Peder Rasmussen har virkelig haft en kompetent samarbejdspartner i fotografen Jens Lindhe.

Glasmosaik fra Århus teater

Bogen kan varmt anbefales til både fornøjelse, horisontudvidelse og inspiration. Den hedder "Reistrup – udsmykninger og keramik", er udkommet på Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck og koster 349.- kr.

HJEMMESIDEN

På hvert eneste bestyrelsesmøde er der et punkt på dagsorden der hedder 'Hjemmesiden', og cirka i al den tid som hjemmesiden har været aktiv, har der under dette punkt været heftige diskussioner om, hvordan vi kunne få flere medlemmer til at være synlige på siden. Bestyrelsen har gang på gang måttet spørge sig selv, om medlemmerne ikke var interesserede nok i at lade sig præsentere på nettet, eller hvad grunden dog kunne være for, at repræsentationen var så beskeden som den var (og fortærende er). Vores konklusion har i sidste ende været den, at det simpelthen er svært for medlemmerne at afsætte tid og energi til den indsats det kræver, at samle det nødvendige materiale sammen.

Og det er jo forståelig nok! Vi ved jo selv hvor indbundet man er i værkstedets trummerum i hverdagen, hvor familien også kræver sin ret, og hvor alt hvad der ligger uden for hverdagens vante rutiner kræver den ekstra energi man netop denne dag ikke har.

Derfor har vi besluttet at række medlemmerne en hjælpende hånd i forbindelse med netop dette års generalforsamling. I betragtning af hvor svært det er at tage rigtig gode billeder af keramik, har vi hyret en professionel fotograf til at stå til rådighed på Guldagergaard. Han vil tage billeder af medlemmernes egne, medbragte værker, således at de kan blive lagt direkte ud på hjemmesiden bagefter. Her er altså chancen for at få lavet nogle rigtig gode billeder af ens keramik!

Så selv om man måske allerede har et webhotel på www.danskepottemagere.dk eller måske oven i købet en egen hjemmeside, vil man lørdag den 10. marts have mulighed for at få taget billeder af de nyeste produkter ved en professionel fotograf.

Praktisk vil det fungere sådan at foreningen lejer fotografen for den faste pris på 2000,- kr. + transport, og de medlemmer der gerne vil have taget billeder, deler denne udgift imellem sig. Er der 10 medlemmer der skal have fotograferet, skal de således give ca. 200.- hver, er der flere, bliver det gradvist billigere. Fotograferingen vil foregå sideløbende med arrangementet på Guldagergaard, og det er Guldagergaards egen fotograf, der står for udførelsen. Han er specialist i at fotografere keramik og underviser oven i købet i det. Vi håber at det vil motivere rigtig mange medlemmer til at komme til arrangementet og til efterfølgende også at få lavet deres webhotel på hjemmesiden.

Sådan præsenterede firma Kähler sine produkter i et katalog fra året 1900. Mon ikke vi kan gøre det bedre på vores hjemmeside når vi får en professionel fotograf?
Billede fra bogen om Reistrup.

JAPANSK KERAMIK

Af Meike Diederichsen

I medlemsblad nr. 12 efterlyste jeg informationer om nogle små japanske teskåle og den mærkværdighed at de hver især har både et hak i foden og en bule i siden. Vores medlem Finn Risom har siden sat mig i forbindelse med den amerikanske keramikker Gregory Miller der bor i Nordjylland og er ekspert i japansk keramik. Han har boet og arbejdet i Japan og anvender selv mange af de teknikker han har lært fra landets stolte keramiktraditioner.

Ifølge ham kommer mine teskåle fra en ganske bestemt tradition: I slutningen af 1590erne førte Japan krig mod Kina og Korea, og tog i den forbindelse omkring 400 pottemagere og lak-kunstnere til fange, hvorefter de blev installeret i provinsen Hagi på kysten i Japans sydvestlige del. Pottema-gerne var dermed offentligt 'ansatte' kunstnere der kun måtte producere for eliten, de såkaldte 'daimiyo' familier. Men ved at skære i fødderne eller lave buler i siden på deres produkter kunne de også sælge varer til lokalbefolkningen som 'anden sortering'. Dette blev til en helt blomstrende forretning, der gjorde at disse bevidste 'fejl' efterhånden blev et af områdets kendemærker.

Det var spændende at få knyttet denne historie til mine fine, små tekopper. Men historien viste sig faktisk at få en fortsættelse, som gør den endnu meget mere spændende. Den kommer her: Forleden besøgte jeg den ældre dame der i sin tid havde foræret mig teskålene. Hun fortalte mig ved denne lejlighed at hun havde været sekretær for den tyske ambassadør i Japan i 1960'erne og i den forbindelse havde besøgt en pottemagerlandsby, Mashiko, hvor keramikken altså stammer fra.

Mine små tekopper - souvenirs fremstillet i Hagi-traditionen. Højde 5,2 cm, diameter 9 cm.

Og så fik jeg endnu et stykke japansk keramik foræret, en fin stentøjstallerken med et meget specielt mønster.

Stentøjstallerken af Shimaoka Tatsuzo, diameter 21 cm.

Jeg kunne ikke umiddelbart afkode med hvilken teknik dette mønster var fremstillet, så jeg tog et billede af tallerkenen og sendte det til Gregory.

Det viste sig så, helt utroligt, at tallerkenen er et værk af Gregorys egen japanske læremester, Shimaoka Tatsuzo, og at pottemagerlandsbyen Mashiko altså netop er den landsby hvor Gregory havde arbejdet under sit ophold i Japan! Gregory kunne således give mig helt nøjagtige oplysninger om min tallerken:

Den er dekoreret med en snoreteknik, som Gregory forklarer i sin artikel på næste side. Tallerkenens baggrundsglasur er en feldspat-aske glasur, den hvide glasur kaldes nuka, den grønne er nuka med kobber og den sorte i midten er fremstillet af den lokale vulkanbjergart blandet med træaske. Gregorys lærer var selv elev af Hamada Shoji i 1950'erne, Hamada, som er blevet kendt i Europa via den berømte engelske keramikker Bernard Leach! Også Shimaoka Tatsuzo er en meget anerkendt keramikker i Japan. Han opnåede i 1996 den meget fornemme japanske titel "Levende Nationalklenodie", måske noget i retning af hvad der herhjemme ville svare til at komme på finansloven, en sjælden udmærkelse som også Hamada har haft.

Det er ret fantastisk pludselig at stå med et stykke keramik i hånden, der via nogle personlige kontakter med tilsyneladende ganske almindelige mennesker er knyttet til de helt store kanoner i japansk keramik!

DANMARK OG JAPAN

Forskellige potter - samme fællesskab

Af Gregory Miller, på dansk ved Meike Diederichsen

Dengang jeg boede i Mashiko i Japan plejede jeg at stå tidligt op og løbe i de nærliggende bjerge. Ofte, især om vinteren, kunne jeg hen over dal-sænkningen se sneklædte bjerge i det fjerne. Her i Danmark løber jeg mest om aftenen, og når jeg kommer op på bakken i nærheden af satationsbygningen hvor jeg har mit værksted, kan jeg mod vest se den røde solnedgang over Vesterhavet og hvordan lyset svinder mod øst over klitterne, der strækker sig mod Skagen. I begge lande har jeg prøvet at lave potter der tilhører stedet, er unikke, kompromisløse.

Gennem de sidste måneder har jeg haft en spændende udveksling med Meike Diederichsen omkring forskellige keramiske genstande hun havde fået fra Japan. Da hun for nogle uger siden sendte mig et billede af en tallerken hvis dekorationer hun ville vide noget mere om, vældede en strøm af minder op i mig: denne tallerken var lavet af min egen læremester, Tatsuzo Shimaoka, som siden 1996 har været såkaldt 'Levende Japansk Nationalskat' på grund af netop denne særlige dekorations teknik som Meike var interesseret i. Shimaoka er den sidste nulevende elev af Shoji Hamada. Hans far var mester i 'cord braiding' en broderiteknik til at lave særlig dekorative dele til kimonoer.

Jeg mødte byen Mashiko, dens pottemagere og Shoji Hamadas værker for første gang, som mange af os: i en fagbog. Her i Danmark er det fx Finn Lynggaards tekster der er fyldt med eksempler fra Hamadas hånd. Senere så jeg en film om hans værksted og arbejde, og det var på dette tidspunkt jeg besluttede at tage til Japan og studere landets

Et kig ind i Gregorys Anagama-ovn hvor flyveaskeglaserede potter er færdige efter seks dages brænding

pottemageri. Jeg var nitten år på det tidspunkt. Efter college sparede jeg penge sammen for at kunne rejse til Japan og finde mig en læreplads. Jeg ankom til Japan juledag i 1991. Snart efter fik jeg svar på en ansøgning jeg havde sendt til Shimaoka, at jeg godt kunne komme og arbejde hos ham. Der stod: "Det er i orden at du kommer og arbejder her, arbejdet er hårdt, og jeg håber du kan klare det. Venligst ring før du kommer."

I februar 1992 flyttede jeg til Mashiko, midt om vinteren, til en lille hytte der sammen med nogle flere var blevet bygget over en sump for at huse generationer af lærlinge til Hamada, Shimaoka og andre. Det var små huse med blik på ydersiden, tynde bræddewægge på indersiden og ingenting imellem. Hver nat faldt temperaturen inde i huset til under frysepunktet. Hvis jeg ikke tømte mit badekar om aftenen, var vandet frosset om morgenen (i Japan varmer man vandet op inde i badekarret, det kaldes en ofuro).

Shimaokas værksted befinder sig kun et lille stykke op ad vejen fra Hamadas ejendom. Der er hovedbygningen, et stort værksted for arbejderne og de studerende, et separat værksted, og så de to noborigama-ovne. Grundene passes omhyggeligt og der er mange tiltrækkende steder i haven med smagfuldt placerede statuer og udhuggede sten. Alle bygninger er ældre og bygget i traditionel stil. Selv uden den sorte røg fra en brænding er det altid tydeligt at det her er et pottemageri.

Hver dag startede med at møde hos Shimaoka kl. 7.30 sammen med de andre lærlinge for at vaske gulvene, tænde op i kakkelovnene og gøre klart til når Shimaoka og de ansatte mødte lidt i otte. Vi holdt tepauser kl. 10.00 og 15.00 og en times midt-dagspause. Der var tre ansatte og deres koner, en anden lærling, og senere kom der yderligere to lærlinge til.

Om morgenen omkring kakkelovnen, plejede Shimaoka at give anvisninger for hvad vi skulle lave den dag. Hvis der ikke var særlige projekter i gang, som fx en brænding, blev vi sat til at lave standardformer eller klargøre ler. Jeg husker ikke dette arbejde som særlig hårdt, snarere kedelig. I vinterkulden sprækkede huden på bagsiden af hænderne og blødte. Der sad is på kanten af krukken med drejevand og der stod altid en kedel på ovnen med vand til te og til at forhindre slikkerpotten i at fryse helt til. I marts ankom en ny lærling, men han holdt kun en uge. Om fredagen fik han smerter i brystet og hans kone hentede ham: hun tog ham direkte på hospitalet, hvor han heldigvis overlevede et hjerteslag. Hans uge havde været brugt på at rense og nivellere ca. 300m² jord til et nyt brændeskur, og andet hårdt fysisk arbejde. Som akademiker midt i trediverne kunne han bare ikke holde til det.

Japan har en 16.500 år gammel tradition for at trykke snoremønstre i keramik, men teknikken med at lægge mønstret ned i begitning er faktisk temmelig ny og kom fra Korea for ca. 400 år siden. Shimaoka kombinerede de to teknikker og designede oven i købet den specielle noborigama-ovn, hvor han kunne brænde værker med teknikken i mange forskellige lertyper og atmosfærer. Resultaterne kan være spektakulære, og Meike ejer et stykke jeg er ganske misundelig over. Det stammer fra en periode fra før jeg begyndte at studere hos ham i begyndelsen af 1990'erne, og det er meget yndigt.

Den teknik der er brugt på Meikes tallerken kaldes Jomon Zougon. Man drejer et emne, og så, mens det tørrer, bliver det rettet til og gjort klar til at blive dekoreret med snoretryk: Emnet støttes indefra og snoren rulles på udefra.. Hvis man gør det korrekt, bevæger mønstret sig opad i nydelige rækker. Når det er gjort, pensles emnet med tre eller fire lag begitning som lægger sig inde i mønstret. Begitningen får lov at blive læderhård igen for bagefter at blive kradset væk fra de højt liggende dele af mønstret. Efter brændingen ses dette mønster under glasuren. Det bliver særligt opsigtsvækkende i salt- eller flyveaskebrændinger. Leret reagerer anderledes på ovnatmosfæren end begitningen, og kombinationerne kan blive fantastiske.

Snoreteknik uden begitning på en tekop, brændt i Anagama-ovn, Gregory Miller.

Shimaokas værker sælges i hele byen Mashiko, og i hele Japan for den sags skyld. Der arbejder over 400 pottemagere i Mashiko til enhver tid, og der er rigtig mange salgssteder i alle gaderne. Det er et spændende, mangfoldigt samfund, påvirket af det traditionelle håndværk der blev dyrket på stedet i sidste århundrede, af Shoj Hamada, Mingei-

bevægelsen og de skiftende bølger af unge pottemagere. Det er helt umuligt at bedømme, hvor mange forskellige slags keramik man kan finde i byens butikker.

I alt boede jeg ca. tre år i Mashiko. Først arbejdede jeg som Shimaokas lærling i to år, og senere lejede jeg et værksted i byen, hvor jeg forberedte min første soloudstilling i Japan. I den periode løb jeg en hel del. Hver morgen stod jeg op omkring klokken seks og løb ti til femten kilometer på forskellige ruter. Mashiko ligger ved foden af nogle høje bjerge på kanten af en bred slette, og der ligger en skjult dal bagved. Om morgenen, især om vinteren, kunne jeg komme op ad vejen fra den fjerne dal og klatre op ad bjerget til et tempel. Herfra kunne jeg se henover sletten til de fjerne, sneklædte bjerge Nikko og Shirane.

Mens jeg arbejdede hos Shimaoka var dette faktisk hele min verden. Men efter de første to år var mit japanske blevet meget bedre, så i mit tredje år lærte jeg mange spændende folk i byen at kende, som jeg ikke havde mødt før. De fleste af dem var japanere, men der studerede også pottemagere fra Frankrig, Tyskland, Brasilien, USA, Australien, Ghana, Nepal, Iran og mange andre lande. Det gjorde stedet virkelig spændende og afvekslende. De fleste folk forbinder Mashiko med Shoj Hamada og hans arv, men det er også derudover et virkelig spændende sted med spændende aktiviteter.

Sidst i 1994 vendte jeg hjem til USA efter min første soloudstilling i Tokyo. I de næste fem år var jeg der kun en gang om året for at udstille. Men i 1999 fik min kone et stipendium til at studere japanske fiskere, og vi vendte tilbage for at leve i det nordlige Japan, i nærheden af Matsushima.

I al den tid jeg arbejdede hos Shimaoka brugte vi meget rent, fabriksfremstillet ler. Meikes tallerken er fra en meget tidligere periode, og jeg har altid beundret rigdommen i de masser der blev anvendt dengang. Derfor vendte jeg tilbage til Mashiko under vores andet ophold i Japan, fik fat i noget ler hos en pottemager i Mashiko der stadig selv blander sit ler, og blandede noget af det lokale sand, som man havde slæmmet ud, tilbage i leret. Bagefter brændte jeg en markfuld halm til aske og kombinerede den med feldspat til en glasur. Det var en meget tilfredsstillende erfaring, og jeg følte at mit eget arbejde nu kom tættere på Hamadas og Shimaokas fine potter, som jeg altid havde beundret.

Nu har jeg boet i Nordjylland i næsten fire år. Vi har købt en lille stationsbygning syd for Hirtshals, i Horne, og jeg har bygget en træfyret Anagama-ovn, en saltovn og en sodaovn. Jeg har fået fat i lertyper fra både Danmark, Norge, Sverige og Holland, og jeg prøver at blande dem for at finde frem

til ler der reagerer på ilden på samme måde som det japanske.

Jeg går også ned til stranden og tager sand fra klitterne der. Jeg er grebet af dette arbejde, det er en organisk, naturlig fremstillingsproces. Det er ganske vist svært at genskabe fornemmelsen af Mashiko, denne ånd af fællesskab og samarbejde omkring leret. Men her i Nordjylland har vi alligevel taget initiativ til mange projekter og har inviteret kunstnere fra andre lande til et samarbejde. I juni 2007 vil vi invitere pottemagere der arbejder med træfyring fra hele Europa for at arbejde her og brænde i de træfyrede ovne ved mit værksted.

Det var rigtig godt for mig at Meike sendte mig billedet af hendes tallerken. Så husker jeg igen arbejdet hos Shimaoka, Mashikos pottemagersamfund, måltider jeg har delt, erfaringer jeg har gjort mig. Jeg har været så heldig at jeg har kunnet leve og gøre erfaringer mange forskellige steder i mit liv. Og uanset hvad, så er det ikke det sted du rejser til og de ting du foretager dig der gør dig lykkelige, men de mennesker du deler din tid med.

Her i Danmark, ligesom i Japan, prøver jeg at lave potter der hører stedet til, stedet og de oplevelser med de folk der lever her. Lige meget hvor jeg bor og arbejder, kan jeg altid have erfaringerne fra min tid i Mashiko med mig, både måden at omgås materialet på og måden at arbejde produktivt sammen på. Her i Danmark er pottemageri ikke nogen nem levevej, men det gør det lidt lettere at have gode folk at samarbejde med - og en hel del sjovere.

Gregory fyrrer i sin Anagama-ovn

KÄHLER ER BLEVET SOLGT

Af Inge og Knud Sørensen, Kählers tidligere ejer

Omkring årsskiftet 2005 / 2006 traf vi beslutningen om, at vi ville afhænde Kähler Keramik. Og hvorfor ville vi så det? Der kan ikke gives et entydigt svar, men det væsentligste er at man skal stoppe mens legen er god – og hvis man skal prøve noget andet her i livet og tilværelsen, skal det gøres når man er tændt på det. De første – og i lang tid eneste - der blev informeret var Lone, Anette og Christian. Det var meget flot, at de kunne holde det for sig selv i mange måneder.

Vi kontaktede et par ejendomsmæglere og fik samme vurdering af 2 uafhængige. Vi planlagde meget omkring offentliggørelsen, fordi vi gerne selv ville melde budskabet til dem der var tæt på os eller tæt på Kähler. I vores overvejelser omkring datoer for udmelding mv. var bl.a. ønsket om at både Susanne og Githa kom fornuftigt igennem deres svendeprøver, at vi løste opgaven med 80 m2 flisebillede til FMT af Malene Landgreen, og at personalet på Kähler skulle være samlet. Vores respektive mødre var, efterfulgt af Næstveds borgmester Henning Jensen (som vi ved med hjertet føler for Kähler Keramik), dem der blev informeret før alle andre.

Men 1. arbejdsdag efter sommerferien den 31. juli 2006 syntes vi var en god dag. De første reaktioner var: Er I på røven? Er der problemer med helbredet? Men nej, forklaringen var den enkle, at der skulle nu være flodheste i baghaven!

I forbindelse med planlægningen om afhændelsen af Kähler, og inden Holmegaard kom på banen havde vi planlagt særlige aktiviteter i september, oktober, november og december. Det var udsalg i september måned, kunstnerkeramik i oktober måned, gammelt Kähler i november og juleudstilling i december. De 3 første aktiviteter blev afholdt lige efter planen, og Henrik Pryds Beck skal igen takkes for den fine retrospektive udstilling han arrangerede i samtlige udstillingslokaler. Og Per Arnoldi åbnede udstillingen på formidabel vis. Det er rart at have sine støtter ved sådanne lejligheder.

Den 8. december holdt vi "goddag og farvel" reception – mest farvel. Vi havde været igennem den følelsesmæssige afsked, så det var smadderhyggeligt og dejligt at se så mange mennesker. Musik, mad og fadøl var med til at give en god stemning og vi synes det var en rigtig dejlig dag

Øvrige markante keramiske begivenheder var at Susanne Veigert med stor succes blev udlært som pottemager i maj måned. Det glæder os meget, at Susanne er ansat af Holmegaard som daglig leder

på Kähler. Githa Andersen blev udlært som pottemager i august måned og er nu sprunget ud som pædagog (hendes tidligere uddannelse). Githa har altid været en del af Kähler. Hun burde have haft efternavnet. Så det er dejligt, at hun er den sidste lærling hos os.

Når vi skal konkludere på vor afslutning på Kähler, er det rart at kunne sige, at vi sluttede på toppen: Den sidste dekorationsopgave var den største i mange år, den sidste udstilling var den største sællert, det sidste udsalg var en kasse-succes. Men vigtigst er det at sige, at vore mange Kähler-relationer fortsætter. Kunderne, kollegerne, kunstnerne og samarbejdspartnerne viser sig heldigvis i vores fortsatte bekendtskabskreds.

Flodhestene i baghaven skal findes i Malawi. Det har vi for længe siden planlagt med Lone & Craig. Vi har da også udstationeret dem dernede i en 4-hjulstrækker med henblik på, at de skulle afsøge markedet for køb af en lodge. Arbejdsdelingen var altså klar, nemlig at vi helligede os salget af Kähler, mens de fandt stedet i Malawi. Forhåndsforventningen var den klare, at Malawi-stedet ville dukke hurtigt op, mens det måske ville trække ud med salget af Kähler. Tingene gik modsat. Inden forretningen blev annonceret til salg havde vi 8-10 seriøse forespørgsler, der som bekendt til vor store tilfredsstillelse endte med Holmegårds overtagelse her ved årsskiftet.

I Malawi drillede tingene lidt. Når man vil købe en lodge, er der ikke en decideret markedsplads. Der er ikke et sted på nettet, hvor man kan finde dem. Der er ikke annoncering i aviserne. Der er ikke et udbud hos ejendomsmæglere. Man søger altså selv og gør sig synlig i markedet, hvilket gør processen lidt længerevarende. Men nu er 2-3 seriøse muligheder i søgelyset, og forhåbningen er en afklaring i løbet af de næste to måneder.

Den karakteristiske facade på Kählerbakken i Næstved - nu med ny ejer

PORTRÆT AF NYT MEDLEM

Et af de nye, unge medlemmer i foreningen er Mette Kjær Christensen. Mette kom med i Dansk Pottemagerforeningen i forbindelse med udstillingen på Grimmerhus sidste år, så der er en del medlemmer der allerede har hilst på hende.

Hun er årgang 1970 og uddannet hos Askel Krogh, hvor hun fik svendebrev i 1997. Efter svendepreven arbejdede hun på Sjælland i en periode, først i Danmarks ældste pottemagerværksted Rødeled, og bagefter hos Signe Northroup i Vordingborg.

I 1997 startede hun dog også sit eget værksted op, det blev kaldt Mettes Potteri og lå i Faurholt i nærheden af Ikast. I 1999 tog Mette orlov fra værkstedet for et arbejdsophold på Etelhems Krukmakeri på Gotland i Sverige. Året efter fik hun mulighed for at lave et større værksted med tilhørende butik i Herning, og igen et år senere flyttede hun hele herligheden uden for byen, til Linå, hvor hun er etableret nu.

Mettes bord ved udstillingen på Grimmerhus

Mette drejer i lertøjsler fra Gotland. Massen indeholder sortjern og er derfor helt lysegrå inden brændingen, men bliver bagefter som en mellemting mellem blåler og rødler. Mette brænder til 1030 grader, hun dekorerer med begitninger og glaserer både med en blyfritte- og en cirkonbaseret glasur. Men Mette har ikke kun evner inden for pottemagerfaget. Hun har også sat sig ind i informationsteknologiens mysterier og selv kreeret sin flotte hjemmeside – www.mettespotteri.dk.

I øjeblikket er Mette dog på barselsorlov. Hun fik en søn den 27. december, tillykke med det!

GENERALFORSAMLING

10. og 11. marts 2007

Årets generalforsamling finder sted på Sjælland, nærmere betegnet på International Ceramic Research Center, Denmark - i det daglige også kaldt Guldagergaard. Det har længe været et ønske blandt medlemmer at vi skulle besøge stedet, og nu er det endelig lykkedes os at få lavet en aftale.

Ideen om oprettelsen af et møde- og udvekslingssted for keramikere går tilbage til 1997 og keramikgruppen Clay Today. I deres øjne havde dansk keramik brug for inspiration fra udlandet, for at udvikle sig og lade sig inspirere i et internationalt miljø. I samarbejde med Skælskør Kommune og Vestsjællands Amt lykkedes det for dem at oprette værkstedsfaciliteter og efterhånden også boliger til kursusdeltagere i og omkring Guldagergaard, en gammel frugtplantage fra begyndelsen af 1800-tallet.

Fra 2002-04 var Guldagergaard fusioneret med Dansk Keramikmuseum på Grimmerhus, men fortsatte fra 2005 som selvstændig institution, og med frugtbart samarbejde med bl.a. Det Danske Kunstinstitut og uddannelserne inden for kunst, håndværk og design. I 2007 bliver centret til en selvejende institution.

På vores generalforsamlingsweekend vil vi starte med at få en rundvisning på Guldagergaard, for der er selvfølgelig meget at se. Stedet er indrettet både til store workshops, til længere kursusforløb, og til at huse kunstnere der over en længere periode bor der og bruger faciliteterne til større projekter eller forskning. Der er selvfølgelig mange forskellige ovne, og værkstedsrum til forskellige arbejdsprocesser.

Efter rundvisningen (og frokosten) vil vi deltage i en workshop med Guldagergaards leder, Keramiker Ann Linnemann. I workshoppen tages udgangspunkt i grundformer, der viderebearbejdes på forskellig måde ud fra den runde form. Desuden vil Ann vise et billedforedrag om sine egne arbejder og inspiration. I forlængelse af denne demonstration af sin arbejdsmetode vil Ann give os lejlighed til selv at afprøve enkelte af de demonstrerede formningsmetoder ud fra pladeteknik.

Ann Linnemann har været leder af Guldagergaard siden 2002. Hun blev udlært pottemager hos Kähler (der har vi dem igen!) i 1982, har bagefter taget uddannelsen i glas og keramik på Skolen for Brugskunst og oveni taget en forskergrad på Arizona State University i USA. Hun har en omfattende udstillingsvirksomhed i ind- og udland og har væ-

ret med til at arrangere forskning og undervisning i utallige forskellige sammenhænge.

Ann Linnemann: Krukker, lertøj H. 70 cm.

GRIMMERHUS

Af Lisbeth Kring Jensen

På Grimmerhus kan man se den store østrigske udstilling "Intim" med keramikeren Margit Denz's porcelænslæber, -brystvorter, hjerter, lågkrukker og afstøbninger af "Swinger-tøj" indtil den 4. marts (omtalt i sidste nummer). Også Ib Spang Olsens lille keramikudstilling slutter den 4. marts.

Den 11. marts slås dørene så op til en ny stor, spændende udstilling med keramik fra Albisola i Italien. Det er fra det værksted hvor Asger Jorn skabte en stor del af sin keramiske kunst. Sammen med Asger Jorn vises værker af 25 andre kunstnere, som har arbejdet på det berømte værksted, bl.a. den danske billedkunstner Nes Lerpa. Udstillingen kan ses frem til den 3. juni. Fra den 27. marts til den 17. juni viser den norske keramiker Ragnhild Windsvold sine nyeste værker på en lille udstilling i kælderens.

Den 10. juni vises udstillingen "Stougaard Keramik". Det er keramik af Nis Stougaard, som i mange år var leder af malerafdelingen på Søholm, og var med til at udvikle mange af deres produkter i 1940'erne. Senere fik han sit eget værksted i hhv. Rønne og Svaneke. Udstillingen viser også keramik af Nis' søn og svigerdatter Peter og Anne Stougaard, som også har haft værksted på Bornholm i mange år. Også deres datter Pernille Stougaard deltager på udstillingen. Hun har også eget værksted på Bornholm og har bl.a. uddannet sig på Glas og Keramikskolen i Nexø. Udstillingen slutter den 2. september.

I 10 kælderens kan man fra den 19. juni til den 29. juli se Asger Kristensens værker, og fra den 31. juli til den 9. september Lisbeth Christensens værker.

MARKEDSKALENDER

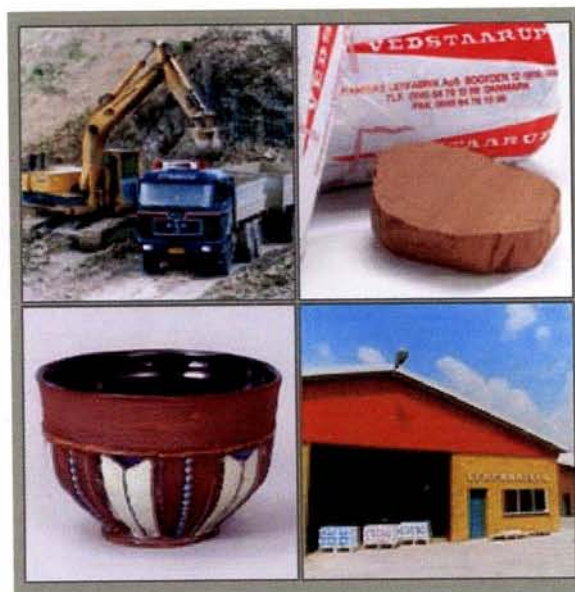
marked	adresse	tidspunkt	indhold	kontakt
Ovnhusdage	Sjællandsodde			
Kunst i Byen	Kongens Nytorv	Hver lørdag fra maj til september kl. 10-16	kunsthåndværk	
Mit hjem er mit slot	Frederiksbjerg Have		kunsthåndværk	
Spinderihallerne	Vejle			
Brugskunstmarked	Klostertorv Århus	1-2 gange årligt	Brugskunst. Deltagelse forbeholdt østjyske værksteder	www.brugskunstmarked.dk
Kieler Töpfermarkt	Holtenuer Straße	Hvert år den første <u>hele</u> weekend i oktober	keramik	Jasmin Teehandel Holtenuer Str. 36 24105 Kiel tel.:0049431 567317
Hamburger Töpfermarkt Terratrübel	Gerhard Hauptmann Platz, Hamburg	Hvert 2. år i august	keramik	www.keramik-hamburg.de Armin Trott Große Bergstr. 171 22767 Hamburg tel.:0403892380
Pfingstmarkt	Süderschmedeby	Hvert år til pinse	kunsthåndværk	Silke & Thomas Hansen Flensburger Str. 3 24885 Süderschmedeby
Pottmagermarked	Gouda, Holland	Hvert år i himmelfartsweekenden	keramik	www.goudsekeramiekdagen.nl
KIC - Kunst i Centrum. Indendørs kunsthåndværkermarked	Århus Rådhus	Sidst i oktober	Censureret kunsthåndværk (ansøgning i april) 2500.- + moms	www.kic-aarhus.dk VisitAarhus Events ErhvervsCentrum Århus Nordhavngade 1-3 8000 Århus C

I sidste nummer af bladet efterlyste vi bidrag til en markeds kalender. Bestyrelsen har et ønske om at der i det lange løb skal være et sted på hjemmesiden hvor markeder annonceres, sådan at man har mulighed, både som udstiller og som kunde, at informere sig om, hvor der sker spændende markeder eller salgsudstillinger inden for keramik og kunsthåndværk.

Ovenstående kalender er begyndelsen på det. Her har vi samlet de arrangementer vi kunne komme i tanke om og som medlemmerne har oplyst om. Som I kan se, er listen stadig mangelfuld, men det er dog en begyndelse. Så hvis I kender til spændende events, gerne både i ind- og udland, lad endelig høre fra jer. Vi vil straks føje jeres henvisning til listen, og vores webmaster vil lægge dem på hjemmesiden.

Stadeplads på et pottmagermarked i Tyskland

Velkommen til Vedstaarup LERfabrik A/S

Vedstaarup LERfabrik A/S, som ligger idyllisk placeret ved den lille by Turup, lidt uden for Assens på Fyn, har siden 1970 fremstillet og forhandlet ler, glasur og dekorationer.

Foruden vore forskellige lertyper, forhandler vi også begitninger, glasurer, oxyder og lignende produkter til keramikbranchen. Lertyper som blåler, rødler, brun sortbrændende og hvidbrændende ler kan leveres med tilsætning af chamotte i forskellige finheder, afhængigt af hvad leret skal bruges til.

Den årlige produktion udgør ca. 3.500 tons råler, som slemmes, filtreres og vacuumælt, så den får yderst fine drejeegenskaber og er meget let at forme.

Vi har et meget inspirerende samarbejde med keramikere og andre som vi leverer til - pottemagere, skoler og hobbyfolk.

Se mere på vor hjemmeside www.vedstaarup.dk eller aflæg os et besøg.

Vedstaarup LERfabrik A/S
Bogyden 12, Turup
5610 Assens.
Tlf. 64-79 10 10 Fax 64-79 10 99

Vores store sortiment har vokset...

...med masser af nye produkter til glas og keramikfremstilling så kig ind på vores hjemmeside (www.cebex.dk) eller få vores katalog, som også indeholder information om vores kurser i glas og keramik. Men et bredt sortiment rækker ikke.....vi vil også være din idékonsulent fra "ler til færdig krukke" og give dig tips og råd, der forhåbentligt kan inspirere både nybegyndere samt professionelle.

Flere nye ler og bøger

Nye glasurer

Nye produkter for glas

Kurser i glas og keramik

5 gode grunde til at være vores kunde...

1. Sortimentet & Varehusene

Mere end 4000 artikler til keramik og glasproduktion fra markedets førende producenter.

2. Ebutikken, en butik uden købetvang

Lav hurtige søgninger på vores produkter, få udvidet produktinformation og bestil varer til gode priser. Kig ind på www.cebex.dk og besøg vores ebutik.

3. Distributionen

Vores distributører er nøje udvalgte, vi finder de bedste alternativer til dig. Vores distributørers sofistikerede tracking system hjælper dig med at lokalisere varene med god præcision.

4. Den totale økonomi

Udnyt vores mængderabat, lavpris fragtsystemer og brede produkt udvalg. Priserna er ca 15-20% lavre æn vores konkurrenter!

5. Know how

Måske er den vigtigste grund af alle: hos os har næsten alle en form for keramisk uddannelse, og flere af os har en baggrund som keramikere. Tøv aldrig med at stille spørgsmål!

-Hos mig får du gode priser på fragten!

Bestil gratis Katalog 2005/2006

- Keramik og glasovne
- Maskiner og drejeskiver
- Ler, gips og råvarer
- Glasurer og dekoreringsfarver
- Værktøj og pensler
- Float- og fusingglas
- Glasforme og Værktøj
- Glasfarver og stringers
- Billets (glas til støbning)
- Dichroic glas og fritter

Kontakte Per
Telefon 44 53 77 60
per.liedman@cebex.dk

Kontakte Hans-Christian
Telefon 36 31 77 60
hc@cebex.dk

Webb / Mail
www.cebex.dk
info@cebex.dk

elvarmeteknik

Keramik, glas og stentøjsovne

Ovne og udstyr for keramik, glas og metal

Kammerovne

Rohde

Glas Fusing

Lerpladeruller

Lerælder

Topovne

Drejeskive

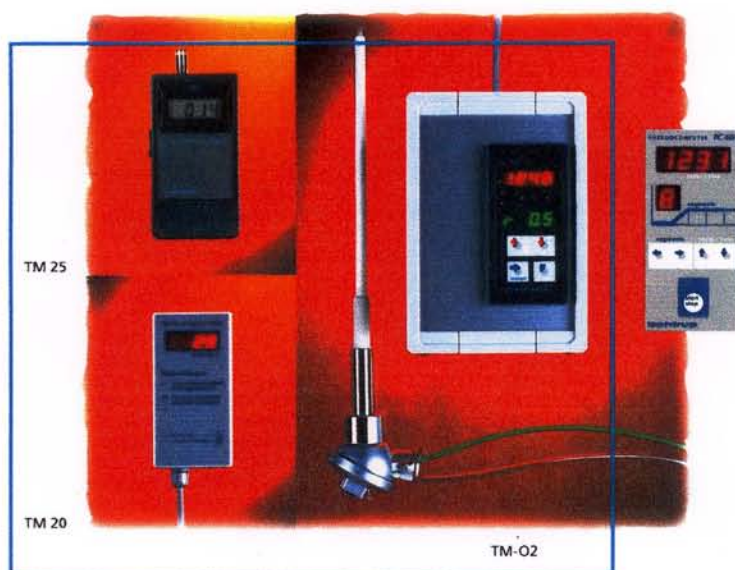

Kavaletter

Bentrup Måleudstyr

Forhandler af ovne fra
Ceram A/S
Scandiaovnen A/S
Rohde GmbH
Naberterm GmbH
Vielhaben & Co.

Keramik, glas og stentøjsovne
Varmespiraler, automatik, termofølere og guldsikringer
SALG - SERVICE

Jørgen Bang Oldhøj
Telefon: +45 8626 0107
www.elvarmeteknik.dk

Benny V. Christensen
Import Export Agentur

TOTAL - LEVERANDØR TIL DEN KERAMISKE INDUSTRI

- Importør af VINGERLING' keramiske lertyper
- Importør af FERRO's keramiske glasurer og oxyder
- Levering med egen bil

Humblevej 26 B, Kædeby, 5932 Humble
Telefon 62 57 12 80 - Telefax 62 57 29 37 - Mobiltelefon 20 46 39 98
e-mail: Benny Christensen@get2net.dk